

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **P. M.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021, č. j. X, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci, žaloba a vyjádření žalovaného

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal toho, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021, č. j. X, kterým žalovaný v části týkající se záznamů bodů ze dne 5. 3. 2010 až 13. 10. 2016 zrušil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14. 1. 2021, č. j. X a řízení v této části zastavil, a ve zbylém rozsahu (záznamy bodů ze dne 9. 10. 2019, 4. 5. 2020, 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

5. 2020 a 29. 10. 2020) rozhodnutí Magistrátu města Olomouce potvrdil a podané odvolání zamítl. Pro soudní řízení je významné, že uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byly mj. zamítnuty jako neodůvodněné námitky žalobce proti záznamům 12 bodů v jeho evidenční kartě řidiče provedeným v období od 9. 10. 2019 do 29. 10. 2020 a tyto záznamy jakož i záznam celkového počtu 12 bodů byly potvrzeny.
2. Žalobce namítal, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, ze kterého vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. Tato praxe vyplývá i z rozhodnutí jiných správních orgánů (např. Městského úřadu Hlučín). U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí.
 3. Žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů.
 4. Jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Pro způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů sice dle judikatury postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Pokutové bloky série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série FC/2013 č. C 1404971 ano.
 5. Dále žalobce namítal, že u pokutového bloku ze dne 4. 5. 2020 není označena forma zavinění a není v něm uvedeno, kde má být sankce uhrazena. K pokutovému bloku ze dne 11. 5. 2020 žalobce namítal, že v řádcích 1-4 není přesně specifikována osoba přestupce, údaje zde uvedené jsou částečně nečitelné, není zde uvedeno rodné číslo a datum narození přestupce, nedostatečný je též způsob ověření totožnosti. V řádku 5 není uvedena doba spáchání přestupku, resp. údaje jsou nečitelné. Názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné a zkratkovité, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Právní kvalifikace je v řádku 6 napsána nesrozumitelně. Dále není dle žalobce v pokutových blocích uvedeno místo, kdy byly pokutové bloky vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou. Datum vyhotovení pokutových bloků a jejich převzetí a podpis žalobce nejsou dostatečně zřetelné. K pokutovému bloku ze dne 29. 10. 2020 žalobce namítal, že v něm není uvedeno přesné místo spáchání, resp. uvedeného údaje jej nelze zjistit. Z popisu věci nevyplývá jednoznačně skutková podstata přestupku. I zde je právní kvalifikace nepřipustně zkratkovitá.
 6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že námitky žalobce se shodují s námitkami odvolacími, proto odkázal na napadené rozhodnutí.

B. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

7. Krajský soud z předloženého správního spisu pro účely soudního přezkumu zjistil, že přípisem ze dne 2. 11. 2020 Magistrát města Olomouce vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu a oznámil mu, že ke dni 29. 10. 2020 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce na uvedené reagoval námitkami, které učinil dne 18. 11. 2020. Magistrát města Olomouce si vyžádal jednotlivé pokutové bloky a rozhodnutím ze dne 14. 1. 2021, č. j. X zamítl jako neodůvodněné námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče a tyto záznamy jakož i záznam celkového počtu 12 bodů potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

C. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Z ustanovení § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) vyplývá, že nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.
10. K námitce krajský soud uvádí, že absence reakce žalovaného na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a dalších správních orgánů nemůže činit žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce tato rozhodnutí ani jakákoli jiná rozhodnutí, která by svědčila o existující správní praxi, k odvolání ani jeho doplnění nedoložil. Učinil tak teprve k žalobě.
11. Krajský soud uvádí, že správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř.“), je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěžovat dovolávat odkazem na čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě. Zásada tak byla žalobcem nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou a ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: „*V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních*

orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právní NSS)“.

12. Poněkud nepochopitelná je pro krajský soud skutečnost, že se žalobce v žalobě dovolává legitimního očekávání „odlišné“ správní praxe spočívající v nevycházení v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o uložení pokuty. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že správní orgán I. stupně v posuzované věci zcela v souladu s požadavky žalobce pokutové bloky opatřil a jejich obsahem se v rozhodnutí zabýval. Totéž pak platí o žalovaném.
13. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že správní orgány nevycházely při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem zcela nesprávně aplikována. Uvedené námitky proto nejsou důvodné.
14. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému delikt nímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).
15. Výčtem typových vad pokutových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, který žalobce učinil součástí žaloby jako žalobní bod, se krajský soud pro jejich obecnost nezabýval. Nedůvodný je dále žalobní bod týkající se pokutových bloků série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677, jelikož tyto nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit pokutový blok.

16. Ačkoli žalobce namítal nečitelnost v blocích vyplněných údajů, krajský soud se přesvědčil, že vyplněné údaje jsou ve všech případech bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci skutku. Předně je v nich dostatečně identifikován žalobce jako přestupce. Rodné číslo, jehož se žalobce dovolává, není obligatorní náležitostí pokutového bloku, identifikace jménem, datem narození a adresou, je zcela dostatečná. Ze všech pokutových bloků je zjistitelné, jaké vozidlo žalobce řídil, kdy, kde a jakého jednání se dopustil, jak bylo toto jednání právně kvalifikováno a v jaké výši mu byla uložena pokuta.
17. Nezbytná zkratkovitost údajů v pokutovém bloku není na úkor nezaměnitelnosti skutku. Uvedený způsob záznamu na pokutových blocích aproboval i Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích, např. ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Např. zkráceně formulovaná právní kvalifikace (§ 6/1a) z. č. 361/2000 Sb., tj. nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů. I v nynějším případě jsou všechny zkratkovitě zapsané údaje bez potíží čitelné a je z nich zjevné ustanovení právního předpisu, o které v jednotlivých případech šlo.
18. Dle krajského soudu je třeba dále odmítnout námitku vůči identifikaci místa spáchání přestupku, neboť případná nepřesnost v označení místa spáchání přestupku nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním orgánem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchání přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána. Krajský soud přesto hodnotí nad rámec nutného odůvodnění konkretizaci místa spáchání přestupku v předmětných blocích za zcela dostatečnou.
19. Všechny bloky rovněž obsahují označení oprávněné úřední osoby a její podpis a rovněž podpis žalobce, včetně data a místa vydání bloku. Krajský soud proto neshledal žádný z pokutových bloků nezpůsobilým pro zápis bodů. Uvedená námitka je tudíž také nedůvodná.
20. Pokud jde o konkrétní námitky k pokutovému bloku ze dne 29. 10. 2020, krajský soud k němu uvádí, že místo spáchání přestupku v něm je identifikováno jako: „D35 – 283 km – parkoviště Kocourovce, směr Ostrava“. Podle názoru krajského soudu je místo spáchání přestupku označeno zcela dostatečně. Skutek je na uvedeném bloku popsán: „Porušení čl. 7 NR (ES) č. 561/2006 – Dne 8. 10. 2020, od 6:56 hod. do 18:14 hod. – nedodržení přes. v řízení – 6:50 – 52%“. Z uvedeného popisu skutku je zcela zjevné, že žalobce dne 8. 10. 2016 nedodržel povinnost stanovenou v čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 561/2006, o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, tj. neměl přestávku k odpočinku po 4,5 hodinách řízení, když dne 8. 10. 2020 řídil nepřetržitě od 6:56 hodin do 18:14 hodin téhož dne. Pokud jde o námitky týkající se zkratkovité kvalifikace daného jednání, krajský soud odkazuje na výše uvedené ohledně přípustnosti zkratkovitých formulací. Označení přestupku „§ 34e/3/c) zák. č. 111/1994 Sb.“ je zcela dostačující.

21. K námitkám týkajícím se pokutového bloku ze dne 4. 5. 2020 krajský soud opětovně uvádí, že je třeba důsledně odlišovat dva typy řízení: na jedné straně řízení přestupkové jako řízení o odpovědnosti za konkrétní přestupek a uložení sankce, v němž je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek a zda byl obviněný řidič jeho pachatelem, příp. další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku (zavinění atd.), a na druhé straně řízení námitkové, tedy řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (evidenční kartě řidiče), jehož předmětem je posouzení, zda byl záznam bodů proveden v souladu se zákonem, tady zda v jednotlivých případech bylo podkladem pro záznam pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd.
22. V pokutovém bloku ze dne 4. 5. 2020 skutečně absentuje údaj o tom, zda žalobce spáchal uvedený přestupek (nedání přednosti v jízdě) úmyslně či z nedbalosti a kde má být uložena sankce uhrazena. Žádná z těchto vad však nemá vliv na způsobilosti pokutového bloku ze dne 4. 5. 2020 být podkladem pro zápis bodů v registru řidičů. Koneckonců ani příloha k zákonu o silničním provozu nerozlišuje, zda je konkrétní jednání, které podléhá bodovému hodnocení, spácháno z nedbalosti či úmyslně.

D. Závěr a náhrada nákladů řízení

23. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto jí podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Závěrem krajský soud uvádí, že ve smyslu § 56 odst. 1 s. ř. s. část věty za středníkem rozhodl o věci přednostně, neboť z podané žaloby a učiněného návrhu na přiznání odkladného účinku vyplývá, že žalobce má na urychleném rozhodnutí důležitý zájem spočívající v tom, aby bylo postaveno najisto, zda je jeho záznam 12 bodů učiněn po právu. S ohledem na to, že soud rozhodl ve věci meritorně s největším urychlením, nerozhodoval již o podaném návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.
25. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 29. června 2021

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu